Єднаймося в Просвіті!

Галицька Просвіта

Ми, українці, «живий вогник у сім'ї європейських народів і діяльні співробітники європейської цивілізаційної праці».

Іван ФРАНКО

24 (492)
12 червня
2014 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

СЛОВО ПРЕЗИДЕНТА

МИ ОБРАЛИ. МИ ОБРАЛИ І МАЄМО ПРЕЗИДЕНТА. МИНУЛОЇ СУБОТИ В КИЄВІ ВІДБУЛАСЯ ІНАВГУРАЦІЯ ПЕТРА ПОРОШЕНКА. ПОДАЄМО НАЙГОЛОВНІШІ АКЦЕНТИ ПРОМОВИ, ВИГОЛОШЕНОЇ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ.

Я йду на посаду Президента, щоб **зберегти і зміцнити єдність України.**

Забезпечити тривалий мир і ґарантувати надійну безпеку.

Знаю: мир – найголовніше, чого прагне сьогодні український народ.

У глави держави – широкий вибір різноманітних інструментів для забезпечення територіальної цілісності України й мирного життя громадян.

Повноважень і рішучості не забракне. Я не хочу війни. Я не прагну помсти. Хоч перед очима – великі жертви, принесені українським народом.

Я прагну миру і доб'юся єдності України. Тому **розпочинаю свою роботу з пропозиції мирного плану.**

Наполегливо закликаю всіх, хто незаконно взяв до рук зброю, скласти її.

У відповідь ґарантую, по-перше, звільнення від кримінальної відповідальності тих, на чиїх руках немає крові українських воїнів і мирних людей.

І тих, хто не причетний до фінансування тероризму.

По-друге – **контрольований коридор** для російських найманців, які захочуть повернутися додому.

По-третє, **мирний діалог.**

Йдеться про діалог з мирними громадянами України.

Мир ще не настав, але вже сьогодні ми твердо можемо сказати, що **важкі випробування об'єднали українську родину.**

Вони зміцнили нас як українську політичну націю, впевнену у своєму європейському виборі.

Наш народ ніколи не був таким сильним, як тепер.

Але свобода не дається раз і назавжди. За неї треба постійно боротися.

Мир, якого ми сподіваємося досягти найближчим часом, не буде тривалим, якщо ми належним чином не зміцнимо нашу безпеку.

Щоб мир став довготривалим, нам слід призвичаїтися до життя в умовах постійної бойової готовності.

Ми повинні тримати порох сухим.

Армія та її переозброєння зусиллями вітчизняного військово-промислового комплексу – це наш найголовніший пріоритет.

Я використаю свій дипломатичний досвід, щоб забезпечити **підписання міжнародного договору, який прийшов би на заміну Будапештському меморандуму.**

Такий договір має надати прямі та надійні ґарантії миру та безпеки – аж до військової підтримки в разі загрози територіальній цілісності.

Будь-який ґаґресор на кордоні України має згадати Євангельську мудрість: хто з мечем прийде, той від меча і загине!

Ні з ким не може бути компромісу в питаннях Криму, європейського вибору і державного устрою.

А все інше повинно обговорюватися і вирішуватися за столом переговорів.

Ми хочемо бути вільними.

А **жити по-новому** – це і означає жити вільно в умовах такої політичної системи, яка ґарантує права та свободи людини і нації.

Хотів би наголосити на відданості **ідеї парламентсько-президентської республіки.**

Ніякої узурпації влади!

Реформа щодо децентралізації розпочнеться вже цього року змінами до Конституції.

Нові повноваження отримають новообрані місцеві ради.

Але Україна була, є й буде унітарною державою.

Марення про федерацію не має ґрунту в Україні.

Важливою частиною суспільного запиту на повне перезавантаження влади **є дострокові вибори парламенту.**

Жити вільно – означає вільно користуватися рідною мовою.

Керуватимуся статтею 10 Конституції.

Вона визначає українську мову як єдину державну, але ґарантує вільний розвиток російській та іншим мовам.

Слово **«праця», як і «мир», «зарплата», «пенсія», «стипендія» звучать однаково або дуже подібно, що українською, що російською.**

Забезпечення людей роботою та гідною оплатою – це перша ґарантія внутрішнього миру та національної безпеки.

Хоч управління економічними процесами належить до компетенції вільного ринку або Уряду, **Президент як ґарант Конституції зобов'язаний забезпечити умови для інноваційної економіки та соціальної справедливості.**

Справедливий розподіл національного багатства – це нагальна вимога часу.

Але перш ніж національне багатство ділити, його треба примножити.

Україна має все необхідне, щоб забезпечити людям європейський добробут.

Ми вміємо і хочемо жити власною працею, здатні бути творчими та інноваційними.

Але для цього треба знищити корупцію.

Нам потрібен **загальнонаціональний антикорупційний пакт між владою та народом.**

Суть його проста: **чиновники не беруть, а люди – не дають.**

Європейський вибір України – це серце нашого національного ідеалу.

Це вибір, зроблений нашими предками й пророками.

А що нам треба конкретно зробити, щоб жити вільно, жити безбідно, жити в мирі й безпеці?

Це все написано в угоді про політичну асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом.

Те ж саме стосується і якнайшвидшого запровадження безвізового режиму для України з ЄС. Ми завершили перший етап і дуже швидко зможемо завершити другий, щоб вже з січня 2015 року українці мали можливість подорожувати без віз.

Угоду ж про асоціацію ми розглядаємо лише як перший крок до повноправного членства України в ЄС.

Для реалізації наших амбітних планів нам потрібні не лише мир та єдність країни, але й консолідація всіх патріотичних, проукраїнських, проєвропейських сил.

Маємо постійно тримати в пам'яті суворі уроки національно-визвольних змагань сімнадцятих-двадцятих років минулого століття.

Тоді наші політики не змогли **об'єднатися,** спільно протистояти аґресії.

Ми не смімо повторити старі помилки і маємо забезпечити злагоджену роботу Президента, Верховної Ради і Кабміну.

Настав час будувати нову велику країну. Сучасну, високотехнологічну, обороноздатну, конкурентоспроможну.

Нас підтримує цілий світ.

Навколо ідеї незалежності, свободи, гідності, правової держави, європейської інтеґрації об'єдналася вся Україна і все світове українство.

Народ своє вагоме слова сказав. Під час революційних подій. Під час спротиву аґресії. Під час виборів. Тепер черга – за нами, за владою.

Простягаю руку миру всім, хто подав голос за мене, і тим, хто не голосував.

Всім, хто допоможе встановити мир, порядок і спокій в Україні.

І всім, хто вірить у європейську майбутність України.

Ми – народ, що був одірваний від своєї великої **Батьківщини Європи – повертаємося до неї.**

Остаточно і безповоротно.

Мир нам!

Нехай нас благословить Господь!

Слава Україні!

СЕСІЇ РАД

КОЖЕН Б'ЄТЬСЯ ЗА СВОЄ

Відбулося друге пленарне засідання 28-ої сесії обласної ради. Невдовзі після початку його роботи голові обласної ради Василеві Скрипничуку довелося оголошувати перерву через те, що міський голова Болехова Зенон Макота, який прибув на сесію з групою підтримки, наполягав негайно розглянути на сесії питання про збільшення обсягу бюджетних призначень для цього міста й населених пунктів міськради. Адже, говорив він, на всю медицину Болехова передбачається виділити з цьогорічного обласного бюджету лише 40 тисяч гривень, такі ж куці асигнування і на галузь освіти...

Керівництво області пообіцяло розглянути пропозиції, що їх має подати виконком міської ради бюджетній комісії облради і департаментові фінансів облдержадміністрації для того, щоб можна було внести зміни до обласного бюджету стосовно Болехова.

Внесені зміни до рішення обласної ради від 21.03.2014 р. «Про створення обласного цільового фонду». Під час обговорення цього питання зав'язалася гостра дискусія з приводу матеріального забезпечення і підготовки бійців батальйону територіальної оборони, який дислокується у військовій частині біля Делятина і який відмовився їхати на схід без належного обмундирування і забезпечення засобами захисту.

Затверджено обласну Програму підтримки сімей загиблих і постраждалих під час масових акцій громадянського протесту в період з 21 листопада 2013 р. по 21 лютого 2014 р., військовозобов'язаних, працівників правоохоронних органів, які брали участь в антитерористичній операції в східних областях України. Схвалено звернення до Президента України, Верховної Ради, Генеральної прокуратури України про вжиття заходів щодо заборони діяльності на території України КПУ.

Депутати заслухали інформацію департаменту фінансів облдержадміністрації про виконання обласного бюджету за перший квартал 2014 року. Розглянуто й низку інших питань, у тому числі майнових. На цьому 28-ма сесія завершила роботу. А вже видано розпорядження про скликання 29-ої сесії облради.

27 ЧЕРВНЯ – СЕСІЯ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Голова обласної ради Василь Скрипничук видав розпорядження скликати 29-ту сесію обласної ради 27 червня ц. р. (початок о 10.00) в залі засідань облради (IV поверх) з таким порядком денним:

Про затвердження в новій редакції статутів обласних комунальних закладів та організацій.

Про погодження спеціальних дозволів на користування надрами та гірничих відводів.

Звіт постійної комісії обласної ради з питань соціально-економічного розвитку, управління комунальною власністю, розвитку малого та середнього бізнесу.

Майнові питання.

Інші питання.

З ПЕРШИХ УСТ

ЧИ ПРИПИНЯТЬ ВОГОНЬ?

Президент України Петро Порошенко на засіданні тристоронньої контактної групи з реалізації мирного плану з наведення миру і спокою на сході України заявив, що вогонь потрібно припинити вже на цьому тижні.

«Для мене кожний день, коли вмирають люди, кожний день, коли Україна платить таку високу ціну, є неприйнятним», – наголосив Президент.

За його словами, необхідно відновити роботу державного кордону України.

Глава держави запропонував проводити засідання тристоронньої контактної групи щодня для аналізу зробленого та координації подальших дій з реалізації плану мирного вреґулювання.

МАЙДАН ПИЛЬНУЄ

НАКАЗ ВІЧА – ПРЕЗИДЕНТУ

У Києві на майдані Незалежності в неділю відбулося громадське віче, яке схвалило «наказ» Президентові України Петру Порошенку. Його зачитав один зі священиків.

Президента Порошенка просять забезпечити, перш за все, «духовність і мораль для всіх і кожного»; забезпечити, щоб закон був одним для всіх; створити правову державу на основі загальнолюдських цінностей. Також учасники віча сподіваються, що Порошенко втілить нову національну ідею – створення України як країни рівних можливостей.

Крім того, пропонують забезпечити можливість територіальним громадам відкликати посадовців будь-якої гілки влади. Йдеться в документі й про необхідність децентралізації влади і бюджетів, а також про стійкий розвиток України та її економіки.

Серед інших пунктів зазначено відновлення дійсної історії України-Русі, вивчення її та донесення справжньої історії України до всіх народів світу; виховання патріотів і захисників Батьківщини.

«А ми, народ України, беремо на себе зобов'язання працювати чесно й самовіддано для виконання цих завдань і зробимо все можливе, щоб ці завдання виконати. Ми покладаємо надію, що наш Президент буде прикладом для свого народу й приведе народ і країну до світлого майбутнього», – йдеться в «наказі».

Учасники віча побажали Порошенкові здоров'я, наснаги, витримки. І головне – дивитися один одному в очі.

Учасники віча вшанували загиблих на Майдані хвилиною мовчання.

БІЛЬ

ПОХОВАЛИ КОМАНДИРА

В суботу коломияни прощалися з підполковником Тарасом Сенюком – 34-річним командиром батальйону 95-ої бриґади ВДВ, який загинув 3 червня у перестрілці з бойовиками і російськими найманцями під Слов'янськом, що напали на колону сил АТО. Т. Сенюка поховали на головній алеї центрального кладовища міста.

Останні почесті нашому землякові, який останні кілька років служив у 95-ій Житомирській аеромобільній бриґаді, віддали бійці частини і сотні житомирців, що прийшли попрощатися із загиблим героєм. Т. Сенюк із золотою медаллю закінчив Коломийську ЗШ № 6 і з відзнакою – Одеський інститут сухопутних військ. Брав участь у Міжнародних миротворчих місіях в Іраку та Юґославії, інших гарячих точках. У Коломиї у Т. Сенюка залишилися батьки, дружина з восьмирічною донькою і брат.

В ОСТАННЮ ПУТЬ...

В п'ятницю в його рідному селі Торговиця Коломийського району поховали Петра Остап'юка. Він загинув у гелікоптері, який підбили під Слов'янськом. Йому було всього 26 років. На похорон прийшли чи не всі селяни.

І цього ж дня знову надійшла страшна звістка з-під Слов'янська. 6 червня там загинув ще один наш беркутівець – 31-річний Михайло Шемегінський. Він перебував на блокпосту біля вже «чорної» для прикарпатців гори Карачун, який обстріляли бандити. Причому вони вели вогонь із подвір'я церкви. Під час бою Михайло Шемегінський загинув, а ще трьох наших беркутівців поранено. Двоє з них перебувають у важкому стані.

Поховали Михайла Шемегінського 9 червня поряд зі ще трьома його побратимами на Меморіальному кладовищі в обласному центрі. А загалом на сході України від рук бандитів загинули вже семеро наших міліціонерів.

ПАМ'ЯТЬ

МОЛИТВА ЗА НЕВИННО УБІЄННИМИ

На Трійцю в Меморіальному комплексі «Дем'янів Лаз» митрополит Івано-Франківський Володимир Війтишин зі священством відслужили панахиду за невинно убієнними українцями, а чільники влади і громадських організацій провели вічереквієм.

По закінченні поминальної молитви владика Володимир нагадав присутнім: «На свято Зіслання Святого Духа ми поспішаємо помолитися за наших померлих, цього дня ми також молимося за всіх героїв. Наші батьки, діди, прадіди, духовенство сходилися в цей день на таку молитву, не маючи своєї вільної, незалежної країни, за яку вони боролися, за яку Бога молили, але пам'ятали про своїх героїв. Ми з вами у такий день теж ідемо в місця упокоєння, відправляємо панахиди, дякуємо Богові за героїв і просимо благословення для України». А вона його так потребує. Про це говорили промовці на вічуреквіємі, яке закінчилося покладанням квітів до могил закатованих комуністичним тоталітарним режимом українців.

ТАК ДУМАЮ

ВСТАНЕ УКРАЇНА І РОЗВІЄ ТЬМУ НЕВОЛІ...

Здається, ми ще ніколи не були так близько до втілення цих слів у життя, як сьогодні.

Ішла і йде війна. Загинула Небесна сотня. Друга Небесна сотня гине на сході. А Україна встає. І встане.

Війна, щю її затіяли кремлівські пітекантропи, з війни проти України обернулася у війну з вільним світом.

І вільний світ переміг. Цю перемогу засвідчила інавгурація Президента України 7 червня.

Вільний світ показав єдність у своїх діях. Європа й Америка діяли, хоч і не зовсім так, як хотілося б, але присадили Путіна. Путін змушений був обіцяти вільному світові рожеві обіцянки.

Коли порівняти з мюнхенською зрадою Чехословаччини, то це небо і земля. У Мюнхені Гітлер нічого не обіцяв демократичній Європі.

Іншим був Мюнхен у Нормандії.

Путін наобіцяв сім мішків гречаної вовни. Щоправда, усно. Він може відійти від своїх слів і вже відходить, але розуміє, що це не покращить його становища, а погіршить. Досить того, що він мусив бодай на словах обіцяти. Гітлер цього не робив. Гітлер ще пробув на коні до 1943 року до битви під Сталінградом.

Отже, дипломатична битва на святі 70-ліття висадки союзників у Нормандії стала для вільного світу копією Сталінграду, але без людських жертв.

Війна ще йде. Ще ллється кров. Але кінець і переможця вже видно.

Третій раз в історії Європи Україні випала честь бути в центрі історичних подій. Вперше ця честь випала нам 350 років тому під час Хмельниччини; вдруге – під час Полтавської битви. Були ще два рази, що мали би бути третім разом, коли українських полководців з військом – Ворошилова й Буденного – використали для побудови раю на землі Ленін і Троцький, які й присвоїли собі цю честь. Ще один раз українці були в центрі світових подій підпільно, коли підпільна армія Бандери протягом десятиліть хитала кремлівські трони. Цей чин героїв УПА залишився невідомим і невизнаним ані світом, ані зрешою і Україною, коли Янукович, підтриманий Партією реґіонів, позбавив геройських титулів УПА й ОУН в особі Бандери й Шухевича. Але слава не вмре, не поляже.

І коли Україні втретє випала честь бути в центрі на цей раз світової історії, то треба сподіватися, що вона воздасть за заслугою всім Героям України.

Разом із воскресінням України відбулася низка зрушень у свідомості й поглядах ряду політичних угруповань у світі. Багато симпатиків кремлівських неофашистів переглядають свої погляди на Україну й Росію, а надто після низки антисемітських кроків путінських ґестапівців у Криму та в Україні.

Розвіюється міф про фашистів-націоналістів, ширений кремлівською – таки справді фашистською – пропаґандою. Українські націоналісти на ділі є щирими демократами, що видно з усіх подій революції Майдану та відбито в антифашистському гаслі сучасності:

Слава Україні! Героям слава!

Хоч як пнуться московські фальшівники історії окреслити це гасло як фашистське, воно антифашистське і не сходить з уст антифашистів, і то не лише українців.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

НАРОД І АРМІЯ

ЯК ВИШКОЛИТИ ЗАХИСНИКА

Ситуація в Україні, військова інтервенція чужої держави вимагають насамперед пильного ставлення суспільства до військово-патріотичного виховання школярів. Над цією проблемою працює обласна організація Спілки офіцерів України. Маючи чималий досвід викладання військової справи у школах, ми розробили певні напрямки розгортання такої роботи вже у найближчій перспективі.

Тому насамперед пропонуємо:

На виконання Указу Президента України від 25 жовтня 2002 року № 948/2002 «Про концепцію допризовної підготовки і військово-патріотичного виховання молоді» у новому навчальному плані, розробленому згідно з Державним стандартом базової і повної загальної середньої освіти (2011), передбачити вивчення предмета «Захист Вітчизни» у всіх типах загальноосвітніх навчальних закладів I–III ступенів (10–11 класи), професійно-технічних навчальних закладів та вищих шкіл I–II рівня акредитації і незалежно від їхнього підпорядкування передбачити не менш як 140 годин (2–3 години на тиждень).

Розглянути можливість відновлення у загальноосвітніх навчальних закладах I–III ступенів, професійно-технічних навчальних закладах та вищих школах I–II рівня акредитації незалежно від їхнього підпорядкування посади заступника директора закладу з військово-патріотичного виховання – керівника військової підготовки.

Здійснювати заходи щодо подальшого запровадження Всеукраїнської військово-спортивної гри «Джура» як засобу об'єднання українського суспільства та національно-патріотичного виховання молоді, що має замінити гру «Зірниця», яка не відповідає вимогам сьогодення.

Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» має стати «загальним». У кінцевому варіанті зазначений документ повинен мати назву: «Про загальний військовий обов'язок і військову службу».

Повернути у всі типи навчальних закладів навчальну зброю, необхідну для викладання предмета згідно з чинною навчальною програмою та ведення гуртків військово-патріотичного спрямування, а також передати навчальним закладам надлишкове військове майно для якіснішого викладання предмета «Захист Вітчизни».

Щороку організовувати навчально-польові збори з вчителями предмета «Захист Вітчизни» на базі військових частин, які наявні на території області, з виїздом на військові полігони.

Заборонити в навчальних закладах використовувати об'єкти навчально-матеріальної бази для потреб, не пов'язаних із викладанням предмета «Захист Вітчизни».

Обладнати в кожному районі, місті стрілецькі тири.

Це лише окремі штрихи тієї потрібної роботи, яку необхідно звершити задля належного вишколу й підготовки молоді до служби у війську та захисту Вітчизни.

Ігор ГУК, *заступник голови ОО СОУ, полковник, викладач предмета «Захист Вітчизни»*

ВШАНУВАННЯ

ЗГАДАЛИ ДИВІЗІЙНИКІВ

Урочистості, присвячені 70-ій річниці боїв під Бродами, відбулися в обласній філармонії в Івано-Франківську.

У1944 році створена із галицьких патріотів Дивізія «Галичина» героїчно протистояла під Бродами більшовицьким зайдам. Як наголосив перед івано-франківською громадськістю ветеран Дивізії «Галичина», учасник боїв під Бродами, чільник Івано-Франківської станиці колишніх вояків УД УНА «Галичина» Михайло Мулик, галичани добровільно записувалися в українську Дивізію не з колабораційних міркувань – для підтримки німецьких окупантів, а через поширене тоді прагнення значної частини галицького суспільства створити з допомогою німців зародок добре навченого та озброєного українського війська для боротьби за самостійну Українську державу.

Нещодавно з'явилася цікава інформація про те, що на зльоті колекціонерів у США виставили сенсаційний лот – прапор Дивізії «Галичина», який досі вважали втраченим. Його виготовили в останні місяці війни. Як повідомив редактор журналу «Музеї України» В. Тригуб, «полотнище напевне зберігалося в родині якогось ветерана і, можливо, потрапило до антикварів уже після смерті власника». Українські дослідники намагаються дослідити 70-річну історію дивізійного прапора.

АНОНС

Івано-Франківська станиця Галицького братства колишніх вояків 1-ої Української Дивізії «Галичина» УНА і Театр фольклору, народних свят та видовищ запрошують **22 червня до обласної філармонії** на повторну святочну академію-концерт із нагоди 70-ої річниці боїв під Бродами.

Початок о 15.00.

ЖИТТЯ ЯК Є

ТАРИФ ПІДВИЩИЛИ, ПІЛЬГОВИКІВ ЗАЛИШИЛИ

Пенсіонерам залишили пільговий проїзд

Івано-Франківський міськвиконком розглянув рішення «Про тарифи на проїзд у міському транспорті загального користування». Протистояння між перевізниками та міською владою триває з середини квітня. Власники маршрутів вимагали від міськвиконкому затвердити тариф на проїзд на рівні 3 гривень, а також обмежити час безлімітного перевезення населення пільгових категорій. Проект рішення враховував позицію перевізників як у частині вартості проїзду, так і обмежував період необмеженого перевезення пільговиків трьома годинами (11.00–14.00).

Але навколо вартості проїзду розгорнулася гаряча суперечка між членами виконкому. Міський голова запросив членів виконкому до свого кабінету для консультацій. Зрештою перевізникам і присутнім на засіданні оголосили, що члени виконкому вирішили встановити тариф на рівні 2,75 грн., а також залишити необмежений пільговий проїзд з 10.00 до 16.00. Віктор Анушкевичус поставив цю пропозицію на голосування, і її ухвалили. Нова вартість проїзду має набути чинності з 1 липня.

Присутні на виконкомі перевізники не знали, як їм реаґувати на таке розв'язання конфлікту. Чимало з них заявили, що досягнутий компроміс їх не влаштовує. Виглядає, що таке вирішення протистояння не буде тривалим. Виконком встановив вартість проїзду в автобусах КП «Електроавтотранс» у розмірі 2 гривень. Міський голова Віктор Анушкевичус доручив департаментові комунального господарства, транспорту і зв'язку розглянути можливість запровадження п'яти нічних маршрутів, які дозволять івано-франківцям пересуватися містом з 23.00 до 6.00 ранку. Зрозуміло, що вартість проїзду в нічний час буде істотно вищою, ніж вдень.

НОВИНИ УКРАЇНИ І КРАЮ

Підтримали бойовий дух

Народні депутати України Володимир Шкварилюк та Анатолій Дирів від Івано-Франківщини, Михайло Апостол – від Тернопілля і депутат Галицької районної ради Дмитро Горчак перебували в Красному Лимані та Слов'янську, де проходить АТО.

Як повідомили в прес-службі народного депутата України В. Шкварилюка, нардепи підтримали бойовий дух військовослужбовців, що в цей складний час боронять Українську державу від зовнішнього аґресора. Вони відвідали блокпости та десантно-штурмові бриґади з Новояворівська та Дніпропетровська і надали бійцям допомогу, зокрема 50 бронежилетів, воду, продукти харчування, засоби гігієни.

Замість АТО – військова операція

Національна гвардія України закликає Президента П. Порошенка замість АТО провести «в місцях скупчення терористів повноцінну та ефективну військову операцію, щоб припинити розпалювання сепаратизму й терористичних заворушень на сході країни».

Біженці просять прихистку

Через Координаційну раду Івано-Франківської області вже поселено 982 особи з Криму і сходу України. Про це повідомила голова Координаційної ради Леся Аронець. За її словами, Івано-Франківщина – єдина область в Україні, яка працює в рамках міжнародного законодавчого поля, де з переселенцями підписують договір про безпечне перебування і надають юридичний та соціальний супровід. Л. Аронець повідомила також, що ще майже шістсот осіб у телефонному режимі просять прихистку на Прикарпатті. Частина з них прибула вже у ці вихідні.

Свій до свого – по своє

У переддень Зелених свят у супермаркеті «Велмарт» в Івано-Франківську відбулася акція «Купуємо івано-франківське – даємо роботу іванофранківцям». В акції взяли участь підприємства харчопереробної галузі обласного центру. Її метою стала популяризація продукції місцевих виробників, зокрема новинок, які трудові колективи виводять на ринок. Організатори акції провели презентацію продукції та її дегустацію серед покупців. Нагадаємо, що «Свій до свого – по своє» – давнє просвітянське гасло, з яким українці боролися проти польської займанщини.

Ліки подешевшають?

Ціни на ліки в Україні можна знизити на 30 відсотків, вважає голова Державної інспекції з контролю за цінами. Він також заявляє, що фармацевтичний ринок країни потрібно жорстко контролювати, оскільки є багато охочих «заробити в умовах політичної нестабільності й ослаблення держконтролю». Для виправлення ситуації він пропонує економічно обґрунтовувати ціни перед їх декларуванням.

ОФІЦІЙНО

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ МИТЦІВ І ПИСЬМЕННИКІВ

Облдержадміністрація та обласна рада ухвалили спільне розпорядження про призначення щорічних стипендій в галузі культури і мистецтва у 2014 році. Цим розпорядженням затверджено рішення відповідної комісії і призначено з метою збереження та підтримки творчого потенціалу в області щомісячні стипендії в розмірі 831 гривні (їх виплачуватимуть за рахунок коштів, передбачених в обласному бюджеті на проведення культурно-мистецьких заходів у 2014 р.):

від обласної організації Національної спілки письменників України – **Дмитрові Арсеничу, Надії Дичці, Несторові Чиру, Орисі Яхневич;**

від обласної організації Національної спілки художників України – **Володимирові Барану, Степанові Каспруку, Федорові Майку, Парасці Хомі;**

від обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України – **Євгенії Ґеник та Ользі Писарук,**

за поданням управління культури Івано-Франківського міськвиконкому – **Георгієві Железняку та Іванові Фіцаловичу,**

управління культури Коломийського міськвиконкому – **Дарії Демків,**

Коломийського академічного обласного українського драматичного театру ім. І. Озаркевича – **Людмилі Євтушенко,**

Івано-Франківського національного академічного гуцульського ансамблю пісні і танцю «Гуцулія» – **Валентині Ткаченко.**

АБІТУРІЄНТ-2014

У ПРИКАРПАТСЬКОМУ ГОТУВАТИМУТЬ ЖУРНАЛІСТІВ

Попит на журналістів зростає. І про їхню підготовку на Прикарпатті йшлося уже давно. І ось ректорат Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника зініціював відкриття напряму підготовки 6.030301 – «Журналістика та інформація», за якою готуватимуть конкурентоспроможних фахівців із журналістики, здатних працювати на рівні сучасних технологій. Навчальним планом підготовки передбачено газетно-журнальна, радіонавчальна, телевізійна навчальна та фахова переддипломна практики. Базами виробничої практики виступлять редакції газет, теле- й радіокомпанії Івано-Франківська й області, а також відділ з видавничої діяльності ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника».

Одним зі стратегічних завдань в університеті бачать формування іміджу сучасного журналіста, пошук обдарованої шкільної молоді, яка має покликання і бажання опановувати журналістський фах. Основними механізмами розвитку нового напряму на найближче майбутнє стане формування ефективної команди професіоналів і налагодження плідної співпраці зі ЗМІ, оптимізація структури та розвиток матеріально-технічної бази університету, в т. ч. залучення грантових коштів.

Вступ на навчання за напрямом підготовки «Журналістика» відбуватиметься на основі конкурсного бала, який складається із: 1) результатів зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО); 2) творчого конкурсу; 3) додатку до атестата про закінчення загальноосвітнього навчального закладу. Серед предметів ЗНО, результати якого формують конкурсний бал абітурієнта, є: українська мова та література, іноземна (на вибір – англійська, французька, німецька, іспанська) або російська мова. Українська мова та література є обов'язковим предметом для всіх напрямів підготовки, а тому абітурієнт повинен взяти участь у стандартизованому тестуванні. На власний розсуд вступник може подавати сертифікати ЗНО з російської чи однієї з іноземних мов.

Вступ на навчання за напрямом підготовки «Журналістика» доволі складний, тому абітурієнтам, які вирішили здобувати фах журналіста, слід спершу ґрунтовно вивчити процедуру вступу до обраного вишу.

Ганна МАРЧУК, *заступник директора Інституту філології ПНУ ім. В. Стефаника*

ЧАС ШЕВЧЕНКА

ПІЗНАТИ НЕПІЗНАНОГО КОБЗАРЯ

Завершився Всеукраїнський турнір юних інтелектуалів «Знай Шевченка!», який проходив у форматі он-лайн-тестувань і був присвячений 200-річчю великого Кобзаря. Інтелектуальні змагання пройшли під девізом невмирущого Шевченкового «Обніміться, брати мої...» та у віртуальному просторі об'єднали школярів з усієї України.

– Ми не сподівалися, коли розпочинали турнір, що його успіх буде таким колосальним, – підсумовує один із організаторів «Знай Шевченка!» директор Івано-Франківського реґіонального центру оцінювання якості освіти (ІФРЦОЯО) Богдан Томенчук. – 6500 дітей з усієї України зареєструвалося на цей турнір, були представлені всі реґіони України. Причому кримські команди реєструвалися власне в день референдуму. Приємна несподіванка – дуже багато дітей було з Донецької області. Змагання були дуже цікавими, багато вчителів телефонували нам і казали, що ми їх змусили по-новому подивитися і на Шевченка, і на способи доведення інформації про Шевченка.

За підсумками чотирьох турів турніру виявилося, що найскрупульозніше життєвий і творчий шлях Тараса Шевченка вивчили учні Миколаївської гімназії № 2, Чернівецької гімназії № 5, Шишацької обласної гімназії-інтернату для обдарованих дітей з сільської місцевості Полтавської області. Команди саме цих навчальних закладів стали переможцями змагань. Команди Прикарпатських шкіл також продемонстрували достатньо високий рівень знань.

За словами заступника начальника управління освіти і науки департаменту освіти, науки, молоді й спорту Івано-Франківської облдержадміністрації Івана Будзака, в турнірі «Знай Шевченка!» взяли участь майже 1000 учнів з понад 170 шкіл області.

– За підсумками обласного туру призові місця розділили п'ять навчальних закладів. Перше місце поділили між собою Гвіздецька ЗШ Коломийського району та Івано-Франківська СШ № 11 з поглибленим вивченням англійської мови, друге – Калуська ЗШ № 6 та Добровлянський НВК Калуського району, третє місце посіла Тисменицька СШ з поглибленим вивченням окремих предметів.

Високі результати прикарпатці показали і в особистому заліку. Зокрема, максимальну кількість балів на турнірі набрали Ігор Петранюк із Гвіздця та Юрій Гулей із Тисмениці. «У нас зростає гарне покоління, нам лише потрібно вміти з ним працювати. Якщо б такі турніри проводили хоча б двічі на рік протягом 23 років, то ми мали б зовсім іншу Україну. Україну, в якій одне одного розуміють, яка вміє пошанувати і Тараса Шевченка, і Героя Радянського Союзу, який загинув у Другій світовій війні», – роздумував Б. Томенчук, підсумовуючи результати Всеукраїнського турніру інтелектуалів.

М. О.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

СІК ЗЕМЛІ

У читальному залі районної бібліотеки відбулася презентація книжки Миколи Калачика «Сік землі». Автор – директор Новоселицької ЗОШ I–II ст., учитель української мови й літератури. У автора це вже четвертий творчий доробок. Він – лауреат літературно-мистецької премії імені Марійки Підгірянки, член Національної спілки журналістів України.

Книжка «Сік землі» – це збірник віршів і нарисових матеріалів. Ведуча Олена Хом'як справедливо назвала презентацію святом: схвильований автор, його сім'я, друзі, колеґи по роботі й по перу, запрошені. І особливо з любов'ю не зводить очей з Миколи Васильовича його внучка Інночка, адже саме їй присвячені слова:

Хай тобі зозуленька
Накує багато літ.
Хай щаслива доленька
Поведе в широкий світ.

Приємно взяти в руки цю книжечку, погортати її, переглянути кольорові фотографії, помилуватися гарним художнім оформленням.

Я не завжди читаю передмову. Але коли її написав Мирослав Попадюк, то не можу втриматися, щоб не прочитати. Тому що він вміє дуже мудро, об'ємно і справедливо оцінити творчу працю.

Теми, які розкриває поезія М. Калачика, дорогі кожному, хто не байдужий до долі Батьківщини: Україна, рідне Покуття, краса природи, видатні особистості нашого краю, якими ми гордимося. А земля наша багата талановитими людьми, які наділені Божим даром не тільки бачити прекрасне, а й поетично розповісти про нього. І серед них – Микола Калачик. Він має великий досвід педагога, любить школу й дітей, а ще – талановитий.

Щиросердечно вітали присутні автора. Цікаво було послухати Степана Максим'юка, який виступив із привітанням від райдержадміністрації і себе особисто як друг дитинства. Сподобались його слова, що Калачик «моцний, як дуб», бо народжений на землі, яка дала мудрих, здорових, красивих, талановитих людей і в праці, і в бою, і в мистецтві.

Привітали автора Уляна Іванійчук – начальник управління освіти, молоді й спорту райдержадміністрації, голова профспілки учителів району Марія Слободян, колеґи по літературному об'єднанню «Калинове ґроно», друзі, яких у автора чимало. Як саме виникла назва «Сік землі» розповів поет Іван Грекуляк, а Володимир Карий – про роботу над виданням книжки. До речі, книжка побачила світ у видавництві «Друк-Арт» (Чернівці).

Мирослав Попадюк оцінив техніку віршування поезій М. Калачика, їхню ліричність, народну пісенність. Успіх – то є велика праця автора. Він мав сміливість ввести щось своє в образну систему, в змістову лінію. Як просто і як гарно звучить «До нас в гості йде Святвечір...» А які гарні рими: «цвіту – дзвінку; мила – крила; мета – золота»... Є і декларативність, але вона не заперечує художність. Дійсно, ця книжка – великий успіх автора, вона заслуговує на те, щоб її прочитали якомога більше любителів художнього слова.

Цікаві нариси «Творчі подорожі», з яких читач дізнається чимало нового для себе про Марка Черемшину, Василя Пилип'юка... Дуже сподобалось читання віршів Миколи Калачика у виконанні Ірини Бобер, працівниці читального залу. Це було так мелодійно і ще раз свідчить про багату творчу палітру автора.

До сліз слухала щире слово-привітання від молодшого друга автора Петра Коржа, який не зміг бути на святі. Параска Заренчук, наш соловейко, прочитала це послання друга й привітала присутніх чудовими українськими піснями.

Пісня дуже близька М. Калачику. Немало вчителів музики з дітьми вивчають пісні на слова М. Калачика, а мелодію до них пише Петро Корж. Також учителі музики користуються у своїй роботі книжечкою Миколи Калачика «Ліричні мотиви і мелодії для дитячих сердець».

Свою книжку «Сік землі» Микола Калачик присвятив 140-літньому ювілею Марка Черемшини. Всі присутні на презентації визнали, що її варто висунути на присвоєння премії ім. Марка Черемшини.

Любов РАЗУМОВА,
методист управління освіти, молоді та спорту Снятинської райдержадміністрації

НАВЧАННЯ

БІБЛІОТЕКА – ЦЕНТР ДУХОВНОГО ЖИТТЯ

В рамках співпраці обласної бібліотеки для юнацтва, Івано-Франківського краєзнавчого музею, обласної організації Національної спілки письменників України директор обласної бібліотеки для юнацтва С. Я. Шаган, директор краєзнавчого музею Я. Є. Штиркало, відповідальний секретар обласної Спілки письменників Я. В. Ткачівський, провідний методист бібліотеки С. В. Когут взяли участь у районому семінарі бібліотечних працівників Верховинської ЦБС.

Одним із першочергових завдань є виховання у молоді культури читання, створення позитивного іміджу бібліотеки. Світлана Шаган окреслила присутнім ті завдання, що стоять сьогодні перед бібліотечними працівниками, які працюють з молодим користувачем. Вона наголосила на важливості популяризації серед молоді сучасної української книги, залучення до співпраці громадських організацій і творчих спілок.

А Світлана Когут акцентувала увагу бібліотекарів на формуванні у молоді морально-правової культури, духовному розвитку особистості. Заходи повинні бути орієнтованими на залучення юнацтва й молоді до систематичного читання, збільшення зацікавленості в користуванні друкованою книгою.

Відбулася творча зустріч учасників семінару з поетом, головним редактором журналу «Перевал», депутатом обласної ради Ярославом Ткачівським. Поет продекламував вірші з нової книжки духовної поезії «Ковчег пливе до пристані».

Присутні привітали Ярослава Ткачівського з виходом нової поетичної збірки, відбувся діалог між письменником та бібліотекарями.

Учасники семінару відвідали історико-краєзнавчий музей Гуцульщини. «На сьогодні музей та бібліотека є центрами просвітницького та духовного життя краю», – зазначив директор обласного краєзнавчого музею Ярослав Штиркало.

Партнерство, досягнення спільно поставлених цілей сприяли впровадженню нових, неординарних форм масової роботи, які покращать імідж бібліотеки і розширять аудиторію її постійних відвідувачів.

Н. К.

КОМУНАЛКА

ВОДА ПОДОРОЖЧАЄ

Національна комісія, що здійснює державне реґулювання в сфері енерґетики (НКРЕ), встановила тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення для КП «Івано-Франківськводоекотехпром». Із 1 липня ц. р. тарифи на централізоване водопостачання становитимуть 3,88 грн. за кубометр, на водовідведення – 4,40 грн. за кубометр. Таким чином, загальна вартість води і стоків становитиме 8,28 грн. за кубометр.

Зазначимо, що нині івафранківці сплачують 2,74 грн. – за кубометр водопостачання та 1,79 грн. – за водовідведення. Як бачимо, водопостачання подорожчає на 30 відсотків, а водовідведення – в 2,5 раза. Як пояснив директор КП «Івано-Франківськводоекотехпром» Микола Саєвич, розрахунок попередніх тарифів проводили ще в 2007 році. З моменту затвердження попередніх тарифів вартість більшості складових витрат зросла, а тому попередні тарифи не відшкодовували витрат на надання послуг із централізованого водопостачання та водовідведення.

ЖИТТЯ «ПРОСВІТИ»

Дощик, дощик, дощику, покропи
На сади, на річеньку, на степи,
На травичку й вишеньку у дворі,
Щоб гулялось весело дітворі…

ЩОБ ГУЛЯЛОСЬ ВЕСЕЛО ДІТВОРІ...

Перші сонячні дні літа окрилили нашу малечу: вона подалась на лісові галявини за суничками. Стежками, через пшеничні й житні лани, ловити різнокольорових метеликів, бігати травичкою понад річкою з вудочкою, збирати квіти. А ось на Зелені свята у міському парку культури їх чекала змістовна дитяча розважальна програма, яку підготували Народний дім «Просвіта» і міський Народний дім за сприяння обласної організації «Жіноча громада». По цілому парку було чути веселі мелодії, співи дітвори про Україну, школу, світ казки, найрідніших їм маму й тата, славне місто Франкове і наш край. А виконували їх вихованці Клубу обдарованих дітей, яких навчила Руслана Денега та Іван Лабач.

Цього разу ніби був підсумок їхньої роботи за закінчений навчальний рік у вдосконаленні вокального мистецтва. Хоч деякі з них вже можуть похвалитися окремими своїми концертами. Так, кілька днів тому у НД «Просвіта» дітей запрошувала на свій концерт «Порину у казку» маленька Дарія Чумичкіна. Свої творчі здобутки за півріччя вона вдало демонструвала на просвітянській сцені.

А тут, у міському парку культури, показували свою виконавську майстерність діти й молодь, які вже тривалий час вчаться у вокальній школі – сестри Дана й Діана Данилюки, Анастасія Ткачук, Вікторія Бриндзей, Оля Масляк, Вікторія Морська, Христина Гавриленко, Анжеліка Токарська, Анна Шевчук, Марія Бойчук, Мар'яна Королюк, Марина Доровських та Вікторія Феношин.

Розпочав концерт дівочий вокальний ансамбль міського Народного дому (керівник – Анна Якубовська). Своїми піснями він пробудив у дітях, які відпочивали з батьками в парку, гордість за наше славне місто, гостинне Прикарпаття, переживання за спокій в Україні.

Михайлина БОДНАР

ЗНАЙ НАШИХ

КОРОЛЕВА УКРАЇНИ – КОЛОМИЯНКА

20-річна коломиянка Марія Остап'юк виграла конкурс краси і таланту «Королева України-2014». Захід відбувся на острові Родос у Греції. За головну корону країни змагалося 24 конкурсантки з усіх куточків України. Корону одягла саме коломиянка.

Про цей конкурс дівчина з Коломиї дізналася випадково у соціальній мережі. Надіслала власні фото, їй зателефонували і запросили на кастинґ. До Києва для головного відбору учасниць приїхало понад сто українок. З них обрали 24. Кілька місяців конкурсантки готували екопроект і власний номер таланту.

Коломиянка Марія Остап'юк підготувала проект про ліси. Об'їздивши всю Івано-Франківщину, красуня вивчала стан лісів, фотографувала й підготувала відеоролик щодо заклику берегти ліси в нашому краї. Також, оскільки відвідує вже кілька років заняття зі східного танцю, Марія вирішила представити на огляд журі свої хореографічні здібності.

24 конкурсантки тиждень перебували на о. Родос. Репетиції, майстер-класи, покази, акції – все це було буднями конкурсанток. Старання дівчат протягом тижня оцінювало суворе журі, до складу якого входили й акторка Ольга Сумська, й телеведуча Дарія Малахова.

Цікаво, що в Греції українки влаштували флеш-моб щодо заклику до миру, з гаслами проти війни. Грекам така ідея сподобалася, і вони навіть долучалися до акції.

Наприкінці тижня їхнього перебування на острові відбувся фінал. Протягом трьох номерів учасниці показували свої вміння та красу. Перший – вихід в українському вбранні. Кожна з дівчат повинна була підготувати народне вбрання згідно з її реґіональними традиціями. Другий – вихід у вбранні від тамтешнього відомого дизайнера. Після того обрали шість конкурсанток, які змагалися за корону в третьому виході.

– Після третього номера, коли ми вийшли у вечірніх сукнях, журі ще сумнівалося щодо переможниці, – провадить розмову Марія. – Тому вирішило поспілкуватися з нами. Такий експромт був неочікуваний, втім, зіграв мені на користь. Бо після спілкування, коли почали оголошувати переможницю, я почула своє ім'я. Це було щось казкове! Я, звісно, не могла стримати емоцій. Така нагорода є знаковою для мене.

Красуня з Коломиї вже не вперше отримує перемоги на конкурсах краси. Раніше вона була титулована як «Перша віце-міс Коломиї», а також «Княгиня Західної України-2012».

На цьому Марія не зупинятиметься, а тому попереду в неї ще багато конкурсів, перемоги на яких вона прагне неодмінно здобути.

Олена КОЗАЧЕНКО

Усміхніться

* * *

Настали часи, коли програми про інопланетян на російських телеканалах значно правдивіші від програм новин.

* * *

Дівчина – це сонце, яке світить усім, а гріє одного.

Хлопець – це цвях у табуретці, який чіпляється за кожну спідницю.

Виграш

– Сьомо, ти чув, в одеській психлікарні зареєстровані два спікери російської Государственай Думи й п'ять спікерів української Верховної Ради?

– Ну, і що?

– Як це «що»? П'ять-два на нашу користь!..

Причина безгрошів'я

Хто цілий день працює, тому ніколи заробляти гроші.

Голотека

– Чоловіче, голим у банк не можна.

– Я лише внесок за іпотеку заплачу.

Забобонний

– Любий! А як же подружній борг?

– Увечері борги не віддають: погана прикмета.

Багатий тато

На футбольному матчі один із глядачів запитує хлопчика:

– А де ж ти гроші взяв на такий дорогий квиток?

– Батько купив.

– А де він сам?

– Та вдома. Квиток шукає...

ЖИТЕЙСЬКІ РОЗДУМИ

БАТЬКОВА НАУКА

Скільки його пам'ятають діти, він їх любив, приділяв увагу, водив на атракціони, купував морозиво, цукерки. Не було дня, щоб сини не отримали від батька гостинця. А коли пішли до школи, він уже з ними почав спілкуватися серйозною мовою. Наголошував, що треба добре вчитися, набиратися знань, щоб продовжувати навчання у вищій школі, мати кусень хліба. Іноді навіть сварив за неуспішність, погану поведінку. Це була строга розмова. Правда, мама, як і кожна мама, заступалася за дітей. Та рано відійшла у вічність.

Рік за роком швидко пролетіли. Двоє синів випурхнули по черзі зі шкільного гнізда. Старшому прийшла повістка до армії. Батько влаштував багатолюдні проводи. Сусіди, друзі й знайомі бажали успіхів на військовій службі, провели аж до військкомату. Служив, отримав звання сержанта, але поліз на рожен заради справедливості. І дісталося на горіхи.

Батько переживав, не знаходив собі місця. Ні сон не брався, ні робота. Працював інструктором, навчав керувати автомобілем. Та минулися проблеми. Син прийшов з армії, закінчив технікум у столиці й поїхав у світи. Опинився аж у Тюмені, вступив до політехнічного інституту, але ностальгія покликала до рідного дому. Настав час влаштування сім'ї. Одружився, та не зовсім вдало.

Батько знову не мав спокою, бо хотів, щоб синові було добре. А син пустився берега і не звертав уваги на його зауваження. Батькові було дуже прикро, що його нащадок почав легковажити, став невблаганний, оточив себе різними друзями. Та сталося так, що сина по-звірячому побили. Лікарі ледве поставили на ноги. Син заспокоївся, багато в чому розчарувався. Словом, пізнав добро і зло. І аж тоді пригадалася батькова наука.

Батько міг вдруге одружуватися, але цього не робив, щоб не травмувати дітей. Він мав добру душу, переймався чужими клопотами. Одному зичив гроші, іншому допомагав у господарстві. А ще комусь та його діточкам варив і привозив їжу. А сини, які повиростали, не могли вчасно підтримати батька. Були зайняті своїми справами, не переймалися його самотністю. А він чекав того часу, коли потепліють стосунки, засвітить, як кажуть, сонце у віконце.

Батько завжди був у русі, не сидів без діла. То ремонтував авто, то косив, то садив і сапав картоплю. А у гіркі хвилини діставав з футляра гармошку і грав, щоб розвіяти сумний настрій. Його поважали люди, при зустрічі віталися ґречно й бажали здоров'я, довгих років життя. Люди запам'ятали його життєрадісним, гостинним, привітним. Не боявся говорити правду в очі, був небайдужим громадянином, вірячи в кращу долю України.

Дожив до вісімдесяти років і пішов у вічність. Багато людей провели його в останню дорогу. Провели, але не можуть повірити, що його вже нема на землі, не лунає його дзвінкий голос. В кутку мовчить гармошка. Метелики літають на спорожнілому подвір'ї. Стоїть самотньо авто. А приголомшені кончиною батька сини згадують його повчання: «Життя прожити – не поле перейти, треба робити так, щоб множилося добро і ніхто від тебе не страждав».

Василь НІНЬОВСЬКИЙ,
член НСЖУ, просвітянин

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА
ЧЕРВЕНЬ

(Закінчення. Поч. у № 22–23)

27 ЧЕРВНЯ

90 років від дня народження **Івана Тинкалюка** (1924–1991), майстра художньої обробки металу, уродженця с. Річка Косівського району.

85 років від дня народження **Івана Романюка,** публіциста, краєзнавця, лікаря, уродженця с. Котиківка Городенківського району.

28 ЧЕРВНЯ

День Конституції України (1996).

445 років з часу підписання **Люблінської унії,** наслідком якої було приєднання українських земель до Польщі.

29 ЧЕРВНЯ

День молоді (остання неділя червня).

Підготував ***Петро АРСЕНИЧ***

ОГОЛОШЕННЯ
Івано-Франківські обласне та міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

15 червня, 15.00
НД «Просвіта»

Всіх патріотів краю запрошуємо на презентацію книжки Дмитра Захарука «З-під машкари», присвячену тим, хто любить Україну в собі більше, ніж себе в Україні; славним, що пожертвували славою заради України.

ІМЕНОСЛОВ

ТАЄМНИЦІ ІМЕНИ

ОХРІМ, ЮХРЕМ

У давньоєврейській мові було таке слово – єфраїм. Переклад його приблизно такий: «плодовитий», а повніше – «подвійна плідність». Від цього слова й утворилося наймення Єфрем (на Правобережжі України – найчастіше Юхрем (видно, під впливом імені Юстин), а на Лівобережжі – Охрим, або Охрім). Охрім, як і Клим, – імена, що дуже легко римуються. Отож їх часто використовують сатирики, і чомусь найбільше байкарі. Згадується це ім'я, зокрема, в байці неперевершеного українського сатирика-езопівця Леоніда Глібова «Охрімова свита».

Була в Охріма сіра свита,
Так хороше пошита:
Іззаду вусики з червоного сукна,
На комірі мережечка така, що на, –
Хоч голові носити!

Прізвищний ряд цього імені чималий: Юхременко, Єфременко, Охріменко, Охрімів, Охримчук, Охримович, Громко, Хримко (Храмко) та інші.

ГНАТ

Українська мова недолюблює частого зіткнення голосних, тож і не диво, що інколи голосні, котрі стоять на початку слова, кудись зникають із вимови, а згодом і на письмі. Скажімо, давнє «пішла Анастасія» тепер звучить уже як: «пішла Настя», роблячи мову мелодійнішою, не такою крикливою.

Таке ж сталося і з ім'ям *Ґнат,* яке давно вже втратило в українців потрібне хіба що заїкам початкове (ба навіть і кінцеве) «і»: (І) гнат (ій).

Основа ж цього наймення примандрувала до нас із Римської імперії. Походить воно, на думку одних дослідників, од латинського слова *іґнораре* (не знаю, не відаю), найближчим похідним якого є слово *іґнотум* (невідомий, незнаний). Тепер дехто пов'язує це ім'я зі словом *іґніс* – вогонь чи *іґнео* – вогненний. У Польщі це ім'я має навіть форму *Жеґота* від давнього *жечь* (спалювати).

Родиною імені є й слова: *інкогніто* (від *інкогнітос* – той, хто невідомий), *іґнорувати* (удавати, що чогось не знаєш, не помічаєш) та ряд інших.

До цієї родини належить чимало українських прізвищ: *Ґнатко, Ґнатків, Ґнатів, Ґнатенко, Ґнатківський* (можливо, від назви села – *Ґнатки), Ґнатюк, Ґнатчук, Ґнатченко, Ґнатусь, Ґнатусенко, Ґнатик, Ґнатенчук* тощо.

У різних народів ім'я звучить по-різному: *Ґнат* (в українців), *Ігнатій* (у росіян), *Іґнаци, Жеґота* (в поляків), *Іґнас* (в алтайців та хакасців), *Іґнасіо* (в іспанців)...

ШАНОВНІ КРАЯНИ! ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!

Триває передплата на газету
«ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».
Передплатний індекс – 91083.
ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ (без оплати оформлення):
на місяць – 4,30 грн., на півроку – 25,80 грн., на рік – 51,60 грн.